

(21) (30)

1-11-29.

Meneta mera. Ahir a la tarda el carter em

donà un avis de gir. Jo pensava, ves qui dironi deu ésser que s'hagi apiadat se mi? Potser la mestra francesa a la qual vaig escriure farà uns vuit dies? Potser d'Alcolé? No, perquè prou fotut deu estar econòmicament. I així fins aquest matí que he retirat els 100 francquets que tu m'enviaves de la Pepa.

Han vingut com sabota pel pen. Feia dies que vivia de la caritat del pròxim. Uns bons xicots valencians que demà o passat demà em deixen per guanyar francònia. I els xicots volien deixar-me els pocs francs que els queden. No m'hi haurà pas necessitat. Amb aquesta injecció, resisteixo prou bé una mesada i escaig. I entre aquests temps poden succeir coses que jo somnis cada mitja hora despert. T'ho deus, meneta mera? Ja ho crec dia tu.

Ahí al començ de la tarda sortien unes lletres per Mr Panther el sejour de la lleista que m'enviaves. Hi feia la història de com està la cosa i li pregava parlar amb Mr le Directeur ve tal de saber com seguir les gestions. A esperar. Tinc confiança de sortir però al propi temps tinc un no sé què i veig arreu muntanyes. Jo he estat un cintada mòbilic d'ençà de l'entrada aci França, tal com ho voy inser a Espanya. Certament no crec puguis informar malament. Ara he ve aquests camps de deu. Hi ha més d'un fill de la Gran Bretanya i ve

a saber si algú ha dit coses que no són. Crec que no, però. Em preguntares  
si hauria en partit polític i naturalment la meua contesta fou negativa, com  
hi sapies que si em trobo ací és per les meues conviccions sindicals i de defensa  
allí a Espanya dels interessos dels desgraciats mestres. Hi ha això que em té un  
xic neguit i tinc por que se'm confongui. Crec però sincerament que no. I si  
la cosa no ha ~~resistit~~ encara serà perquè ací el dia és un any i per la pent  
que viu normalment no li ha temps de solució encara.

M'ha dit Mm que m'entregaria unes ratlles per la Mm. Si cap al tant  
les dues te, hi trobaràs subí a la pròxima, que no soc tan càndid perquè perdi  
el correu aquesta. Hi trobaràs les lletres per la Pepa.

Bé, mocosa del teu home, tinc uns gams que això surti bé!! Seria ideal  
veritat? Vaja solució, ni feta d'encàrrec. Tu no deixis de recordar a la Mm en par  
li quan vagi a Pau, així com jo no pararé, pel que m'escalfen.

Fins ara quietut ací. Alim tenim que anar a la revisió per les Cels i  
no em han cridat per ara. Aquesta és la solució que s'imposa pels dolents que no  
volem anar a visitar a francònia. Donarà temps però de tot. Suposant que la  
cosa anés depresa (i no hi va) tenim vida ací per quinze dies quar, mesys.

Fa bons dies ara. Això m'ha tret el costipat. Estic bé ja del tot.

Apa, mocosa de la Mia. Solament i mentre tant espera veure't i abraçar-te, i donar-te  
uns rosets, el tenor, rep uns petonets del teu Pare.